

Sygn. akt **XXVI GC 566/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVI Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karolina Toczyńska
Protokolant:	Małgorzata Szmit

po rozpoznaniu 15 października 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. B. (1)**

przeciwko **Fabryce (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

o stwierdzenie nieważności uchwały

I oddała powództwo w całości;

II zasądza od powoda J. B. (1) na rzecz pozwanego Fabryki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 377,00 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt XXVI GC 566/13

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 25 lipca 2013 r. J. B. (1) wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały nr 5/2013 XXII Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Fabryki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 27 czerwca 2013 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania Zarządu Spółki z działalności w 2012 r. oraz sprawozdania finansowego spółki za rok 2012 z powodu jej sprzeczności z art. 242 §1 k.s.h. oraz o zabezpieczenie powództwa przez zawieszenie postępowania rejestrowego na czas trwania procesu.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w księdze udziałów prowadzonej przez zarząd spółki nie zostało ujętych 100 udziałów, które są własnością powoda, w wyniku czego podczas głosowania nad skarżoną uchwałą zarząd spółki uniemożliwił powodowi głosowanie 100 udziałami. Wyjaśnił, że 100 udziałów zostało – w ocenie powoda bez podstawy prawnej - przepisanych w księdze udziałów z powoda na W. B. (1), w konsekwencji czego tymi udziałami głosował W. B. (1). (dowód: pozew k. 1-10)

W odpowiedzi na pozew z 8 października 2013 r. pozwana Fabryka (...) sp. z o.o. w W. poinformowała o chęci ugodowego rozwiązania sporu. (dowód: pismo k. 65-66)

W piśmie procesowym złożonym 5 grudnia 2013 r. powód poinformował, że nie widzi możliwości ugodowego załatwienia sporu. Poinformował, że W. B. (1) złożył oświadczenie, iż nie nabył będących własnością powoda 100 udziałów w wyniku realizacji uprawnienia do pierwokupu, a następnie zarząd spółki dokonał zmian w księdze

udziałów, ponownie przypisując 100 udziałów powodowi, lecz miało to miejsce już po odbyciu Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników, na którym zapadła skarżona uchwała. (dowód: pismo k. 81-82)

Pismem procesowym z 8 marca 2014 r. pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko oraz zaznaczyła, że biorąc pod uwagę łączną ilość udziałów posiadanych przez wspólników spółki, która wynosiła 13.928, należy uznać, że spornych 100 udziałów stanowi w przybliżeniu 1/139 głosów na Zgromadzeniu Wspólników, tj. ok. 0.71%. Głosy te nie mogły zaważyć na ostatecznym wyniku głosowania w sprawie skarżonej uchwały, co wynika z protokołu zgromadzenia i wskazanej w nim proporcji głosów oddanych podczas głosowania nad tą uchwałą. (dowód: pismo k. 89-91)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Fabryka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wpisana do rejestru przedsiębiorców KRS pod numerem (...) jest spółką zawiązaną w 1991 r. Zgodnie z umową spółki (tekst jednolity z 13 czerwca 2011 r.), kapitał zakładowy spółki wynosi 817.500 zł i dzieli się na 13.928 udziałów o wartości nominalnej 50 zł każdy. Zgodnie z §12 ust. 1 i 2 umowy spółki, zbycie lub zastawienie udziałów przez wspólnika wymaga każdorazowo zgody Rady Nadzorczej wyrażonej na piśmie. Wspólnicy – założyciele mają prawo pierwokupu udziałów. Zbycie lub zastawienie udziału niezgodnie z postanowieniami ust. 1 lub 2 jest nieważne. (ust. 5) Udziały są wspólne i niepodzielne. (§8 ust. 1 zd. 1) Jeden udział daje prawo do jednego głosu (§16 ust. 2 zd. 2). Zgromadzenie Wspólników podejmuje m.in. uchwały dotyczące rozpatrywania i zatwierdzania sprawozdania finansowego oraz sprawozdania zarządu za rok ubiegły (§15 ust. 1 pkt 1). Uchwały te zapadają zwykłą większością głosów (§16 ust. 1) (dowody: KRS pozwanej k. 68-72, umowa spółki k. 12-25, 101-107)

Jednym z wspólników-założycieli spółki był A. B. – ojciec powoda, który objął 160 udziałów spółki. Na przestrzeni lat, wskutek zawieranych umów sprzedaży udziałów spółki, ilość udziałów posiadanych przez A. B. zmieniła się, a wskutek umowy sprzedaży udziałów z 14 grudnia 1998 r. zawartej z A. B. i z 21 grudnia 1998 r. z J. B. (2) udziały w spółce nabył również powód. A. B. zmarł 3 czerwca 2011 r., wówczas posiadał udziały spółki w ilości 470, natomiast powód posiadał udziały spółki w ilości 363. (dowody: umowa spółki k. 12-25, 101-107, księga udziałów spółki na dzień 8 marca 2011 r. k.153-156)

W wyniku spadkobrania właścicielami łącznie 470 udziałów A. B. stali się S. B., J. B. (1) oraz A. K. po 1/3 każdy. Powód sam pozostawał właścicielem 363 dotychczas posiadanych udziałów spółki. (dowód: księga udziałów spółki na dzień 16 lutego 2012 r. k. 132-138)

W dniu 29 grudnia 2011 r. powód zawarł z P. K. umowę sprzedaży (...) udziałów spółki, zgodnie z którą kupujący zobowiązał się powiadomić zarząd spółki o zawarciu umowy w terminie 7 dni od dnia jej zawarcia. Kupujący nie uzyskał uprzedniej zgody spółki na zawarcie umowy sprzedaży udziałów. Pismem z 27 stycznia 2012 r. P. K. skutecznie odstąpił od umowy z 29 grudnia 2011 r. (dowody: umowa k. 26-27, oświadczenie o odstąpieniu k. 28, brak zgody spółki – okoliczność bezsporna)

W dniu 27 marca 2012 r. (data wpływu do spółki) W. B. (1) posiadający status wspólnika-założyciela złożył wobec spółki oświadczenie o skorzystaniu z prawa pierwokupu udziałów będących przedmiotem umowy sprzedaży z 29 grudnia 2011 r. Za udziały nie uiszczył powodowi wynagrodzenia. W wyniku złożonego oświadczenia został dokonany wpis w księdze udziałów spółki, zgodnie z którym 100 udziałów powoda przeszło na własność W. B. (1). W konsekwencji powód figurował w księdze udziałów spółki jako właściciel 263 udziałów. (okoliczności bezsporne; dowody: oświadczenie k. 99-100, lista udziałów spółki na dzień 5 kwietnia 2012 r. k. 125-131)

Pozwana spółka złożyła w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie pozew celem ustalenia, czy prawo pierwokupu 100 udziałów spółki przez W. B. (1), a w konsekwencji przepisanie spornych udziałów objętych tym prawem w księdze udziałów spółki było skuteczne i przebiegało zgodnie z prawem. Sprawa toczyła się pod sygnaturą VII GC 1552/12. Wobec cofnięcia pozwu przez spółkę, postanowieniem z 20 marca 2014 r. postępowanie w sprawie zostało umorzone. (akta sprawy GC 1552/12 k. 264-276)

Pozwem z dnia 19 czerwca 2013 r. powód wniósł do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie pozew o ustalenie, że przysługuje mu własność 100 udziałów w spółce pozwanej przepisanych 5 kwietnia 2012 r. bez podstawy prawnej przez zarząd spółki w księdze udziałów na rzecz W. B. (1) oraz o zobowiązanie zarządu pozwanej spółki do przepisania spornych udziałów na jego rzecz. Sprawa toczy się pod sygnaturą VII GC 1421/13. Na rozprawie 7 lipca 2014 r. pozwana spółka uznała powództwo powoda i podniosła, że przepisała spornych 100 udziałów na J. B. (1). (dowody: pozew k. 280-284, protokół rozprawy k. 285)

27 czerwca 2013 r. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanego, podczas którego odbyło się głosowanie nad 13 uchwałami, w tym została podjęta uchwała nr 5/2013 w sprawie zatwierdzenia sprawozdania Zarządu Spółki z działalności w 2012 r. oraz sprawozdania finansowego Spółki za rok 2012. W głosowaniu jawnym oddano łącznie 11.060 głosów, w tym:

1. głosy za podjęciem uchwały: 9.632;
2. głosy przeciw podjęciu uchwały: 1.182;
3. głosy wstrzymujące się od głosowania: 246.

Wspólnik J. B. (1) głosował przeciwko uchwale oraz zgłosił sprzeciw przeciwko podjętej uchwale i zażądał jego zaprotokołowania. (dowód: protokół zgromadzenia k. 29-42) Następnie w dniu 25 lipca 2013r. wniósł pozew o stwierdzenie nieważności uchwały (k. 2).

W dniu 6 listopada 2013 r. W. B. (1) złożył przed notariuszem oświadczenie, zgodnie z którym złożone oświadczenie o wykonaniu prawa pierwokupu nie odniosło żadnych skutków prawnych, w związku z czym nie nabył on żadnych udziałów w kapitale zakładowym pozwanej spółki na podstawie prawa pierwokupu. W konsekwencji pozwana spółka uznała własność powoda spornych 100 udziałów i dokonała zmiany wpisu w księdze udziałów, przepisując je z W. B. (1) na rzecz powoda. (dowód: oświadczenie k. 83-84, pismo procesowe ze sprawy SR VII GC 1552/12 k. 264-265, lista udziałów na 7 listopada 2013 r. k. 113-116)

Z ksiąg udziałów pozwanej spółki oraz wobec dokonanego stanu faktycznego w sprawie wynika, że:

1. na dzień 19 lipca 2011 r. powód był właścicielem 363 udziałów oraz A. B. był właścicielem 470 udziałów;
2. na dzień 16 lutego 2012 r. powód był właścicielem 363 udziałów oraz w wyniku spadkobrania powód, S. B. oraz A. K. byli właścicielami łącznie 470 udziałów po 1/3 każdy, W. B. (1) był właścicielem 2094 udziałów;
3. na dzień 5 kwietnia 2012 r., powód był właścicielem 263 udziałów, oraz w wyniku spadkobrania powód, S. B. oraz A. K. byli właścicielami łącznie 470 udziałów po 1/3 każdy, W. B. (1) był właścicielem (...) udziałów - w wyniku uznania przez spółkę nabycia przez W. B. (1) w drodze realizacji prawa pierwokupu za skuteczne 100 udziałów dotychczas będących własnością J. B. (1) zostało przeniesionych na W. B. (1);
4. na dzień 7.06.2013 r. powód był właścicielem 341 udziałów, S. B. była właścicielką 292 udziałów, A. K. była właścicielką 100 udziałów, W. B. (1) był właścicielem (...) udziałów – w wyniku zniesienia współwłasności nabytych przez dziedziczenie udziałów po A. B. S. B. uzyskała na wyłączną własność 292 udziały, A. K. – 100 udziałów oraz powód – 78 udziałów, co po zsumowaniu dotychczas widniejących w księdze 263 udziałów daje 341 udziałów;
5. na dzień 7 listopada 2013 r. powód był właścicielem 441 udziałów, W. B. (1) był właścicielem 2094 udziałów – w wyniku złożenia oświadczenia przez W. B. (1) spółka zmieniła wpis przyznając powodowi 100 udziałów widniejących dotychczas jako własność W. B. (1).

(dowody: listy udziałowców na dzień 19 lipca 2011 r. k. 146-152, na dzień 16 lutego 2012 k. 132-138, na dzień 5 kwietnia 2012 r. k.125-131, na dzień 7 czerwca 2013 r. k. 121-124 na dzień 7 listopada 2013 r. k. 113-116)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych odpisów dokumentów, bezspornych twierdzeń stron. Strony nie kwestionowały autentyczności tych dokumentów, ani ich treści, zaś Sąd również nie miał wątpliwości, co do ich wartości dowodowej, stąd były one przydatne dla ustalenia stanu faktycznego. Sąd wziął również pod uwagę dowód z przesłuchania powoda J. B. (1), jego wyjaśnienia były spójne i niesprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 252 § 1 k.s.h. osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250 k.s.h. przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenia nieważności uchwał wspólników sprzecznej z ustawą. Zgodnie z art. 250 pkt 2 k.s.h., prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały wspólników przysługuje m.in. wspólnikowi, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu. Stosownie zaś do treści art. 252 § 3 k.s.h. prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wygasa z upływem sześciu miesięcy od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, jednakże nie później niż z upływem trzech lat od dnia powzięcia uchwały. Upływ niniejszego terminu nie wyłącza możliwości podniesienia zarzutu nieważności uchwały.

Powództwo w trybie powyższego przepisu zostało wytoczone przez wspólnika J. B. (1), co jest okolicznością bezsprzeczną. Powód zachował termin do jego wniesienia, jako że uchwała została podjęta w dniu 27 czerwca 2013 r., zaś pozew został wniesiony w dniu 25 lipca 2013 r. Ponieważ jednocześnie powód głosował przeciwko uchwale, a jego sprzeciw został zaprotokołowany, co jednoznacznie wynika z protokołu Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników, zachowany został warunek określony w art. 250 pkt 2 w zw. z art. 252 § 1 zd. 1 k.s.h.

Artykuł 20 k.s.h. wprowadza zasadę równego traktowania wspólników w tych samych okolicznościach. Dotyczy to podstawowych praw obligacyjnych i organizacyjnych, do których zaliczamy: prawo głosu (art. 242 k.s.h.), prawo do dywidendy (art. 191 k.s.h.), prawo do zbycia udziału (art. 180 k.s.h.), prawo do uczestniczenia w podziale kwoty likwidacyjnej (art. 286 k.s.h.) i inne. (tak: A. Kidyba, Komentarz aktualizowany do art. 1 - 300 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, Komentarz aktualizowany do art. 174 Kodeksu spółek handlowych, LEX/el. 2014) Zgodnie z art. 174 §1 k.s.h. wprowadza zasadę równości praw i obowiązków w spółce, zgodnie z którą jeżeli ustawa lub umowa spółki nie stanowi inaczej, wspólnicy mają równe prawa i obowiązki w spółce. Z posiadaniem udziałów wiążą się określone prawa i obowiązki. Odstępstwo od zasady równych praw może wynikać tylko z umowy spółki lub ustawy.

Natomiast zgodnie z art. 242 §1 k.s.h., na każdy udział o równej wartości nominalnej przypada jeden głos, chyba że umowa spółki stanowi inaczej. Oznacza to, że na zgromadzeniu wspólników, jak również w trybie pisemnym (art. 227 § 2 k.s.h.), głosują wspólnicy, ale czynią to udziałami. Nie obowiązuje więc zasada, która występuje w innych organach spółki z o.o., a także w organach uchwałodawczych innych osób prawnych (walne zebranie członków stowarzyszenia, spółdzielni, ogólne zebranie pracowników przedsiębiorstwa państwowego itp.), że głosują osoby posiadając jeden głos bez względu na relacje kapitałowe, jeżeli takie występują (na przykład spółdzielnie). W § 1 art. 242 k.s.h. mowa jest o sytuacji, gdy obowiązuje zasada, że wspólnik może mieć więcej niż jeden udział, co powoduje, że wszystkie udziały mają taką samą wartość nominalną. Wówczas na każdy udział o równej wartości nominalnej przypada jeden głos. Umowa spółki może przyjąć inną zasadę, polegającą na uprzywilejowaniu udziału co do głosu, jak również przyjąć inne kwoty przypadające na udziały. Natomiast jeżeli umowa spółki nie reguluje kwestii głosowania w sposób odmienny, zastosowanie znajduje ww. zasada ogólna.

W niniejszej sprawie stan faktyczny nie był sporny pomiędzy stronami. Istota sporu sprowadza się zatem do oceny, czy zaskarżona uchwała nr 5/2013 jest sprzeczna z ustawą (art. 252 § 1 k.s.h.) z uwagi na okoliczność, że powód został pozbawiony prawa wykonywania głosu z należących do niego, a bezprawnie przyznanych W. B. (1), 100 udziałów.

Za bezsprzeczną należy uznać okoliczność, że 27 czerwca 2013 r., tj. w dniu XXII Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników, powód był właścicielem 441 udziałów pozwanej spółki, natomiast ze względu na niezgodny ze stanem rzeczywistym wpis w księdze udziałów spółki zachował prawo do głosowania jedynie co do 341 udziałów. Okoliczność ta wynika zarówno z ksiąg udziałów spółki i zawartych w nich list udziałowców oraz z faktu, że sama pozwana ponownie uznała powoda właścicielem spornych 100 udziałów i dokonała stosownej zmiany w księdze udziałów, oświadczenia W. B. (2), z akt sądowych sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie pod sygn. VII 1552/12, w szczególności z pisma procesowego z 10 marca 2014 r., którym pozwana spółka będąca stroną powodową w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym cofnęła powództwo z uwagi na oświadczenie W. B. (1) z 6 listopada 2013 r., jak też z protokołu rozprawy z 7 lipca 2014 r. w toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie sprawie pod sygn. VII 1421/13, podczas której to rozprawy strona pozwana uznała powództwo powoda i podniosła, że spółka przepisała 100 udziałów na J. B. (1).

W konsekwencji za bezsprzeczną należy również uznać okoliczność, że w dniu 27 czerwca 2013 r., tj. w dniu Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników, na którym została podjęta sporna uchwała nr 5/2013, powód będący właścicielem 441 udziałów pozwanej spółki dysponował prawem głosu wyłącznie z 341 udziałów spółki, nie miał możliwości realizacji swoich praw wynikających z własności pozostałych 100 udziałów, w szczególności z prawa głosu podczas podejmowania uchwały nr 5/2013, natomiast W. B. (1) bez podstawy prawnej realizował prawo głosu z 100 udziałów należących do J. B. (1), w szczególności podczas podejmowania spornej uchwały.

Zgodnie z umową spółki udziały są równe i niepodzielne (§8 ust. 2), jeden udział daje prawo do jednego głosu (§16 ust. 2 zd. 2), a umowa spółki nie przewiduje odstępstw od tych zasad mogących mieć zastosowanie w zaistniałej 27 czerwca 2013 r. sytuacji. W związku z tym w niniejszej sprawie znajduje zastosowanie regulacja ogólna z art. 242 §1 k.s.h., zgodnie z którym na każdy udział o równej wartości nominalnej przypada jeden głos, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.

Wskutek zaistniałych okoliczności, zgodnie z ustalonym w sprawie stanem faktycznym i prawnym, podczas podejmowania skarżonej uchwały nr 5/2013 pozwana spółka bezprawnie pozbawiła powoda prawa głosu ze 100 udziałów spółki oraz umożliwiła wykonywanie prawa głosu z rzeczonych 100 udziałów osobie do tego nieuprawnionej, tj. W. B. (1).

Sytuacja ta nie powoduje jednak automatycznie nieważności uchwały. Art. 252 §1 k.s.h. znajduje zastosowanie w sytuacji, gdy ma miejsce naruszenie przepisów ustawy, zarówno bezwzględnie obowiązujących, jak i dyspozytywnych, które nie zostały zmienione wolą stron. Naruszenie przepisów ustawowych wiąże się z nieważnością uchwały. Sprzecznosc z prawem w rozumieniu art. 252 k.s.h. oznacza sprzecznosc zarówno z normą merytoryczną lub kompetencyjną, tj. może odnosić się do samej treści uchwały, jak i do sposobu zwoływania i obradowania zgromadzenia wspólników oraz trybu podejmowania uchwał (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2010 r., I CSK 530/09, OSNC 2011, Nr 3, poz. 36). Choć przesłanki stwierdzenia nieważności uchwały mogą mieć charakter formalny lub materialny, to jednak uchybienia formalne (np. wadliwość zwołania zgromadzenia), także w stadium poprzedzającym podjęcie uchwały, mogą być skuteczną podstawą żądania stwierdzenia nieważności uchwały tylko wówczas, jeśli wywarły wpływ na jej treść. Przy badaniu zgodności uchwały z ustawą należy stwierdzić, nie tylko czy zostały zachowane wszystkie określone w ustawie wymogi formalne zwoływania zgromadzenia i podejmowania na nim uchwał, ale także zbadać wpływ określonych uchybień formalnych na treść konkretnej uchwały. Nie jest to nie mające podstaw w art. 252 k.s.h. różnicowanie sprzecznosci uchwały z ustawą, lecz taka wykładnia tego przepisu, która bierze pod uwagę nie tylko jego literalne brzmienie, ale także cel dla którego ustawodawca wprowadził rygorystyczne przepisy regulujące zwoływanie zgromadzeń wspólników oraz procedurę podejmowania uchwał na tym zgromadzeniu. Przy ocenie, czy konkretne uchybienie formalne miało wpływ na treść uchwały, z natury rzeczy można posługiwać się oceną opartą jedynie na określaniu stopnia prawdopodobieństwa, jeżeli przeprowadzenie pełnego dowodu będzie niemożliwe. (tak: wyrok SN z 26.03.2009 r. I CSK 253/08, LEX nr 491551, wyrok SN z 12.10.2012 r. IV CSK 186/12, LEX nr 1275001, wyrok SN z 19.12.2013 r. II CSK 176/13, LEX nr 1433564, wyrok SN z 26 maja 1999 r. III CKN 261/98, LEX nr 37301).

Naruszenie art. 242 §1 k.s.h. podczas podejmowania skarżonej uchwały nr 5/2013 nie miało wpływu na wynik na jej treść. Zgodnie bowiem z protokołem Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników, w głosowaniu dotyczącym podjęciem tej uchwały głosowało łącznie 11.060 głosów, w tym było 9.632 głosów „za”, 1.182 głosów „przeciw” oraz 246 głosów „wstrzymujących się”. Powód głosował przeciw podjęciu tej uchwały, przy czym nie zrealizował swojego prawa co do 100 udziałów, a jego prawo zrealizował W. B. (1). Wobec tego przy ocenie wpływu ww. uchybienia na treść skarżonej uchwały Sąd dokonał symulacji wyniku głosowania w sytuacji, gdyby powód i W. B. (1) dysponowali prawidłową liczbą głosów, przy założeniu schematu przebiegu głosowania najbardziej korzystnego dla powoda, tj. że W. B. (1) 27 czerwca 2013 r. głosował inaczej, niż zamierzał głosować powód, tj. oddał głosy „za” podjęciem uchwały, a powód głosowałby „przeciw”. W wyniku tak przeprowadzonej symulacji wynika, że gdyby przebieg głosowania był prawidłowy co do liczby głosów, jakimi dysponowali powód i W. B. (1), wówczas za podjęciem uchwały zapadłyby 9.532 głosy, przeciwko podjęciu uchwały – 1.282 głosy oraz wstrzymałoby się 246 głosów. Zgodnie z § 16 ust. 1 w zw. z §15 ust. 2 pkt 1 umowy spółki, uchwały dotyczące rozpatrywania i zatwierdzania sprawozdania finansowego oraz sprawozdania zarządu za rok ubiegły nie wymagają większości 2/3 głosów. W związku z tym gdyby pozwana spółka nie dopuściła się naruszenia art. 252 §1 k.s.h. podczas podejmowania skarżonej uchwały, treść tej uchwały byłaby taka sama, jak zaistniała w wyniku jej podjęcia z naruszeniem art. 252 §1 k.s.h., tj. uchwała nr 5/2013 o określonej treści zostałaby podjęta. Przewaga głosów opowiadających się za jej podjęciem była na tyle znaczna, że nie tylko błędna realizacja prawa głosu ze spornych 100 udziałów nie wpłynęła na wynik głosowania, ale również nie wpłynęłaby, gdyby wobec tej uchwały była wymagana większość 2/3 głosów.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że naruszenie art. 252 §1 k.s.h. podczas podejmowania uchwały nr 5/2013 XXII Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Fabryki (...) Spółka z o.o. z dnia 27 czerwca 2013 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania Zarządu Spółki z działalności w 2012 roku oraz sprawozdania finansowego Spółki za rok 2012 nie miało wpływu na treść tej uchwały.

Wobec powyższego i na podstawie wyżej wymienionych przepisów należało orzec jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 99 kpc w zw. z § 10 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Na koszty te złożyły się opłata za czynności radcy prawnego w kwocie 360 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

SSO Karolina Toczyńska

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

30/10/2014 r.